

Lasy Państwowe

1. 30 tys. Pozys. Drewna to zdecydowanie mniej niż przewiduje PUL, który jest traktowany jako biblia. Czy co zwiększa z tym faktem deklaracja obciążenia pozysku drewna do 30 tys. Zostanie sporządzona aktualizacja PUL-u za bieżący okres? Dotyczy pisemnej aktualizacji PULu.

Madzia Magdalena – Lewica Razem LWM

Plan Urządzania Lasu jest dokumentem planistycznym wynikającym wprost z Ustawy z dnia 28 września 1991 o lasach i zgodnie z przepisami tejże ustawy zatwierdzonym przez ministra właściwego ds. środowiska. Plan Urządzania Lasu określa zadania z zakresu gospodarki leśnej przewidziane do wykonania na okres 10 lat. Jednocześnie dokument podaje jaką ilość maksymalną drewna można w ramach tych zabiegów pozyskać bez szkody dla całego obszaru leśnego. Wielkość ta ma charakter maksymalny, a jej niewykonanie nie wymaga korekty ani aktualizacji zapisów. Konieczne jest to jedynie w sytuacji zwiększenia pozyskania drewna np. na skutek klęsk żywiołowych.

2. Hydrologia, retencja, erozja. Natychmiastowe wstrzymanie wycinki wokół kamieniołomu w kozach jest to miejsce które, jest aktywne osuwiskowo (Wilcze Stawy), stwarza niebezpieczeństwo dla społeczności

Artur Kuc Koziańskie Stowarzyszenie Staw Kamieniołom

Teren kamieniołomu pozostaje w zarządzie Gminy Kozy. Natomiast tereny leśne powyżej samego kamieniołomu (od strony południowej) to drzewostany referencyjne, w których nie prowadzi się pozyskania drewna – czyli nie wycina się drzew.

3. Skąd przekonanie LP o tym, że potrafią lepiej niż sama natura gospodarować lasem? Czy jakiegokolwiek projekty gospodarcze LP przynoszą, przyniosły po coś pozytywnego? Monokultury iglaste nasadzone przez LP kompletna porażka !

LWM KODŚL

Lasy w Beskidach od setek lat były zagospodarowywane przez człowieka, często – zwłaszcza w wieku XIX wbrew warunkom naturalnym za to zgodnie z potrzebami ich właścicieli. Stąd naturalne procesy były w nich zakłócać przez cały ten czas, jedynie niewielkie fragmenty dziś istniejących lasów można uznać za zbliżone do naturalnych. Ostatnie kilkadziesiąt lat to oparcie gospodarki leśnej na podstawach ekologicznych, co wiąże się przede wszystkim z rozwojem nauki i coraz większej świadomości o konsekwencjach podejmowanych działań. Wynikiem tego jest choćby zmiana sposobu pozyskiwania drewna – z cięć wielkopowierzchniowych przeszliśmy na cięcia jednostkowe lub na małych powierzchniach, wyraźnie zmienił się skład gatunkowy lasów i ich struktura – są dużo bardziej zróżnicowane gatunkowo, wiekowo i wysokościowo, sadzenie jest zastępowane naturalnym obsiewem. Wszystkie te działania mają naśladować naturalne procesy zachodzące w ekosystemach leśnych. Są to jednak ciągle lasy gospodarcze, czyli ich zadaniem jest dostarczenie drewna.

I nie chodzi tu o to, czy człowiek czy natura gospodaruje lepiej czy przekonania w tej kwestii.

Las bez ingerencji człowieka będzie żył swoim życiem i podlegał ciągłym zmianom, jednak nie mamy gwarancji, że będzie to kierunek, który będzie spełniał wszystkie oczekiwania korzystających z niego ludzi. Z pewnością będzie mniej uporządkowany i trudniej dostępny. Pytanie, czy wszyscy się na te konsekwencje zgadzamy. Wbrew powszechnemu przekonaniu, lasy traktowane jako wyłącznie rekreacyjne bywają zagospodarowywane przez człowieka w znacznie większym stopniu, niż lasy otaczające Bielsko-Białą.

Obecność monokultur iglastych wynika nie tylko z innego podejścia do gospodarki leśnej w latach ubiegłych, ale również z tego, że na całym terenie Polski lasy pozostały na najmniej zasobnych gruntach, na których w większości powstają siedliska borowe, na których naturalnym dominantem jest sosna mająca niewielkie wymagania co do żyzności gleby. W ostatnich latach leśnicy próbują te drzewostany wzbogacać poprzez domieszki liściaste, lecz jest to proces na najuboższych siedliskach trudny, a wszędzie długotrwały. Jednocześnie warto mieć na uwadze, że są sytuacje, kiedy monokultury są naturalnymi zbiorowiskami leśnymi – np. wysokogórskie bory świerkowe czy kwaśne buczyny górskie.

4. Dlaczego w lasach wokół Bielska-Białej nie stosuje się wskazówek z Podręcznika Wdrożenia Projektu dot. zadań i obiektów małej retencji przeciw działaniu erozji wodnej tj. brak zabezpieczenia skarp wzdłuż nowo wybudowanych autostrad leśnych, stosowanie utwardzeń betonowych i asfaltowych, stosowanie ciężkiego sprzętu zamiast najlżejszego, choćby był mniej wydajny i powodował wzrost kosztów robót?

Joanna Sawicz-Krajewska LWM

Nadleśnictwo Bielsko stosuje wskazówki z „Podręcznika Wdrożenia Projektu dot. zadań i obiektów małej retencji przeciw działaniu erozji wodnej” ostatnie wydanie z 2016 roku jako dobre praktyki w zakresie doboru optymalnych rozwiązań z punktu widzenia ochrony środowiska i adaptacji do zmian klimatu poprzez zastosowanie na odwodnienie dróg leśnych materiałów naturalnych takich jak kamień, drewno, naturalny grunt skalisty w zakresie uwzględniającym uwarunkowania lokalne. Jako urządzenia odwadniające stosowane są: wodospusty i niecki, które odwadniają koronę drogi i rozpraszają wodę na terenie skarpy odkładu oraz przejazdu brodem z bystrzami kamiennymi, które spowalniają spływ powierzchniowy. Podane rozwiązania są modyfikowane aby zespół cech i oddziaływanie na otoczenie było pozytywne i nie wpłynęło negatywnie na osiągnięcie dobrego stanu wód lub nie pogorszyło ich stanu. Skarpy są zabezpieczane poprzez właściwe kształtowanie ich geometrii, co w przypadku tego typu gruntu daje znacznie lepsze i niewymagające czasu efekty. Nie stosujemy utwardzeń betonowych ani asfaltowych, a stosowany sprzęt ma moc dostosowaną do rozmiaru prac.

5. Czy jest jakiś okres karencji kiedy można rozpocząć wycinkę w okolicach zbiorników małej retencji w górach.

Marek Sztefko LWM

Zbiorniki wykonywane w ramach programu małej retencji górskiej zlokalizowane są na powierzchni leśnej i jako zbiorniki wodne podlegają ograniczeniom gospodarczym tak jak wszystkie inne cieki i zbiorniki wodne. Zakładają one odstępnie od cięć zupełnych w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Dopuszczane są jedynie cięcia sanitarne i ewentualnie inne wynikające z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa osobom przebywającym w tych miejscach.

6. Czy przewiduje się zabezpieczenie dróg leśnych po modernizacji?

Jaworze- zagrożone osuwiskami.

Podcięte stoki Palenicy.

Czy prowadzi się monitoring sytuacji po wycince?

Co do zasady modernizacja leśnych szlaków komunikacyjnych nie powinna wpływać na zagrożenie osuwiskami. Szlaki te celowo wykonywane są w technologii, która zapewnia ich stabilność i trwałość (nawierzchnia szlaku w gruncie rodzimym, odkłady i skarpy o stosownym nachyleniu). Ponadto podczas prowadzenia robót budowlanych na drogach leśnych oraz szlakach operacyjnych związanych z ich przebudową, remontem, utrzymaniem, wykonywane są urządzenia odwadniające takie jak wodospusty, niecki odpływowe, przejazdy brodem z materiałów naturalnych, komponujących się w otaczającym krajobrazem, które zabezpieczają powyższe obiekty leśne. Na bieżąco monitorowany jest stan techniczny oraz ilość urządzeń odwadniających na drogach leśnych oraz szlakach operacyjnych, w celu zminimalizowania szkód podczas wystąpienia deszczy nawalnych. Stałym monitoringiem objęte są również tereny przyległe do infrastruktury. Dotychczas nie odnotowano poważniejszych incydentów związanych z osuwaniem się gruntu, co świadczy o właściwości stosowanych metod, jednak zgłoszona przez Pana sytuacja będzie skontrolowana na gruncie, a w razie konieczności zostaną zastosowane zabezpieczenia.

7. Dlaczego w lasach Beskidzkich wciąż spotykamy coraz więcej monokultur (ostatnio też bukowych) bez zróżnicowania wiekowego drzew?

Marcin Fiszer Stowarzyszenie Olszówka LWM

Od ponad 30 lat monokultury świerkowe pochodzące głównie z okresu międzywojennego i powojennego są przebudowywane na drzewostany wielogatunkowe z udziałem jodły, buka, modrzewia i jawora. Są jednak sytuacje, w których monokultury są naturalnymi zbiorowiskami – są to min wysokogórskie bory świerkowe, w naszych warunkach występujące w masywie Skrzycznego.

Dominującymi i jak najbardziej naturalnymi siedliskami leśnymi na terenie Nadleśnictwa są kwaśne i żyzne buczyny górskie, w których głównym - i niemal jedynym – gatunkiem jest buk. Dzięki odnowieniom naturalnym i długiemu okresowi odnawiania buczyny niejednokrotnie mają zróżnicowaną budowę wysokościową i zróżnicowany wiek. Warto również zwrócić uwagę, że pozornie jednowiekowe lasy mają bardzo dużą rozpiętość wieku poszczególnych drzew, co można stwierdzić dopiero po wykonaniu badań dendrologicznych.

Przebudowa drzewostanów dla poprawy ich stabilności i dostosowania do warunków siedliskowych jest procesem stopniowym, a co za tym idzie długotrwałym. Dziś w nadleśnictwie lasy równowiekowe w których jeden gatunek stanowi więcej niż 80% to zaledwie 1% powierzchni nadleśnictwa.

8. Dlaczego projektowanych rezerwatów np. Gaiki nie utworzono mimo naukowych opracowań prowadzi się intensywne wycinki - włącznie z najcenniejszymi drzewostanami?

Marcin Fiszer Stowarzyszenie Olszówka LWM

W czasie tworzenia obecnie obowiązującego planu urządzania lasu, żadna ze stron: społeczna, przyrodnicza, samorządowa ani instytucjonalna (RDOŚ) nie zgłosiła obiektów projektowanych czy planowanych do objęcia ochroną rezerwatową. W trakcie obowiązywania operatu urzędniowego, aż do początków bieżącego roku, również nie dotarła do nas informacja o projektowanych rezerwach, w tym rezerwacie Gaiki, dlatego gospodarka leśna prowadzona była w dalszym ciągu zgodnie z potrzebami hodowlanymi lasu określonymi w dokumentacji urzędniowej, pozytywnie zaopiniowanymi przez RDOŚ i zatwierdzonymi przez Ministra właściwego ds. środowiska. Obecnie cięcia zostały wstrzymane aż do czasu ostatecznego ustalenia potrzeb ochrony, jej zakresu i ewentualnego dalszego toku postępowania.

9. Jaki jest plan LP ochrony starodrzewu w lasach oraz dlaczego lasy są tak „posprzątane” – widoczny jest z przyrodniczego punktu widzenia – brak lasu rozpadającego się a będącego szczególnie istotnym pod względem bioróżnorodności

Marcin Fiszer Stowarzyszenie Olszówka LWM

We wszystkich pozostałych przypadkach martwe drewno, które nie może być wykorzystane pozostaje w środowisku leśnym do naturalnego rozkładu. Fakt ten podlega ocenie między innymi podczas audytów kontrolnych w systemach certyfikacyjnych (FSC i PEFC) i jak dotąd nigdy na terenie Nadleśnictwa Bielsko nie był przez audytorów kwestionowany. Wprost przeciwnie, Nadleśnictwo często spotyka się z zarzutami miejscowej ludności, iż las jest „niewystarczająco posprzątany”.

Na ostatnim etapie cięć odnowieniowych pozostawiamy fragmenty starodrzewia przeznaczone do naturalnej śmierci i rozpadu o powierzchni co najmniej 5% odnawianego drzewostanu. Ponadto kolejne ponad 5% powierzchni naszych lasów to tzw drzewostany referencyjne, w których nie prowadzi się żadnych prac gospodarczych, a ilość martwego drewna jest w nich znacząco wyższa. Ich lokalizacja obejmuje na ogół najcenniejsze fragmenty lasu, są one jednak często zlokalizowane w miejscach trudno dostępnych i oddalonych od szlaków – głównie ze względu na bezpieczeństwo turystów.

10. Dlaczego w odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej nadleśnictwo zaprzeczyło że buduje / budowało nowe drogi leśne? Podano informacje, że to tylko modernizacja, a podczas spotkania padło ze strony Nadleśnictwo Bielsko stwierdzenie o powstaniu nowych dróg (w tym PPOŻ)

Joanna Sawicz-Krajewska LWM

Stwierdzenie, iż Nadleśnictwo buduje/budowało nowe drogi – jeżeli padło, było skrótem myślowym. „Roboczo” często wymiennie stosuje się pojęcia droga/szlak zrywkowy, jednak wykonywane szlaki operacyjne nie są drogami w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Na tę okoliczność Nadleśnictwo było wielokrotnie kontrolowane, także przez zewnętrzne organy nadzoru budowlanego i nigdy nie stawiano mu zarzutów odnośnie postępowania niezgodnego z przepisami powyższego prawa. Ponadto drogi i szlaki, o których mowa była w czasie dyskusji wykonywano w większości kilkanaście lat wcześniej.

11. Lasy, drzewa wycinane są także w okresie lęgowym ptaków. W jaki sposób leśnik może dostrzec że na danym drzewie znajduje się gniazdo?

Marcin Fiszer Stowarzyszenie Olszówka LWM

Gospodarki leśnej nie dotyczą przepisy ustawy o ochronie przyrody dotyczące wycinania drzew, które ograniczają prowadzenie tych prac w okresie lęgowym ptaków. Niezależnie od tego, mając na uwadze dobro przyrody, w LP są wewnętrzne wytyczne w zakresie ochrony lęgów ptasich. Przed przystąpieniem do prac z zakresu pozyskania drewna i hodowli lasu, każdy drzewostan musi zostać zlustrowany pod kątem występowania gniazd oraz innych aspektów ochrony przyrody. Drzewa z widocznymi gniazdami i drzewa dziuplaste muszą być oznakowane i nie są ścinane. Do lustracji każdego ścinanego drzewa zobowiązani są również usługodawcy wykonujących prace na zlecenie Nadleśnictwa bezpośrednio przed przystąpieniem do ciecia. Warto zaznaczyć, iż lustracje te wykonywane są również podczas prac pielęgnacyjnych w młodnikach czy na uprawach (wykaszanie), a więc mają niejednokrotnie rozmiar rozleglejszy niż ten wynikający z ustawy o ochronie przyrody. Jednocześnie z przyczyn technicznych, ale również przyrodniczych, zdecydowana większość prac koncentruje się w miesiącach spoczynku wegetacyjnego roślin, a więc również poza okresem lęgowym ptaków.

12. Nie pielęgnuje się istniejących szlaków turystycznych, zachowując ich naturalistyczny wygląd, tylko przecina się je drogami – autostradami PPOŻ zmniejszając ich przebieg (np. szlak szklany w Jaworzu) lub przekształca w plac budowy

Joanna Sawicz-Krajewska LWM

Szlaki turystyczne oraz wszelkiego typu oznakowane ścieżki lokalne wytyczane są w lasach przez podmioty zewnętrzne, bardzo często bez dokonania jakichkolwiek uzgodnień z nadleśnictwem a lokalizowane są one najczęściej na użytkowanych przez nadleśnictwo drogach technologicznych. Dokładamy wszelkich starań by te ciągi komunikacyjne były zawsze bezpieczne, drożne i przyjazne dla turystów. Utrudnienia na tych szlakach wynikające z wykonywanych działań mają miejsce najczęściej chwilowo i spowodowane są koniecznością przeprowadzenia niezbędnych prac. Zawsze szlaki te przywracane są do pełnej drożności i funkcjonalności. Jednocześnie niezbędne jest zapewnienie dojazdu dla służb ratowniczych, również w miejscach koncentracji szlaków turystycznych, stąd niezbędna jest sieć dróg o szerokości większej niż szlak turystyczny.

Odpowiedzi udzieliło Nadleśnictwo Bielsko